

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lex Talionis XII. Tabvlarvm Cardinali Baronio Ab Isaaco Casavbono Dicta

Rosweyde, Heribert

Antverpiae, 1614

Tabvla X. Solus Petrus inter Apostolos fidei nostræ fundamentum ac basis.
Non tamen ideò fidei auctor. Hallucinatio noui Theologastri Casauboni,
non distinguentis inter auctorem fidei & auctorem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10692

TABVLA X.

Solus Petrus inter Apostolos fidei nostræ fundamentum ac basis. Non tamen ideò fidei auctor. Hallucinatio noui Theologastri Casauboni, non distinguentis inter auctorem fidei & auctorem canonis fidei.

CASAVBONVS. Est in confesso apud Exerc. 15. c. 12. omnes pios, cælestis doctrinæ dogmata, neq; auctorem alium posse habere quàm Deum; neque aliunde quàm à Deo auctoritatem posse accipere. Propterea Christus veritati quam Petrus pronuntiauerat, velut sigillum imponit, & confert auctoritatem. Quare intolerabilis est Baronij ad hunc locum oratio: *Petrus causam definit, decernit, fidei canonem constituit: quid de fide sentiendum esset, solus Petrus clauum fixit.* At per Deum immortalem, quis veterum Patrum ita locutus est? quis dixit solum Petrum fidei nostræ fundum esse ac basim? quis piorum hæcenus non credidit, Prophetas & Apostolos fuisse ministros voluntatis Dei, præcones ac nuntios, fidei auctorem solum Deum? //

ROSVVEYDVVS. Næ tu hîc extremæ ignorantia, iam non vnum, vt olim Romanus,

nus, sed tres nouus Dictator nouos clauos figis. Negas solum Petrum fidei hîc clauum figere, negas eum fidei fundamentum ac basim; calumniaris, quasi Baronius eum fidei auctorem dixerit.

Quid mirum *solum* Petrum, quid de fide sentiendum esset, clauum hîc figere, cum ipse *solus* mysterium hoc *ignorantibus ceteris* intellexerit?

Hilar. in
c. 14. Mat.

Hilarius in caput xiv. Matthæi: *Hoc in Petro considerandum est, fide eum ceteros anteisse. Nam IGNORANTIBVS CETERIS primus respondit: Tu es Filius Dei uini.*

Basil. Se-
leuc. Orat.
25. in illud:
*Quem me
dicunt.*

Basilii Seleuciensis Episcopus: Εἰδὼς δὲ τὴν ἄγνοιαν, ὑποβάλλει τῷ Πέτρῳ θεϊκῶς ἀποκρίσιν, καὶ κλίνει τὸ κορυφαῖον πρὸς αὐτὸς ἐπιθήσει φωνῶν, καθάπερ κινθάραν λογικῶν ἀνασῆσας τοῖς κρούμασιν. ὑπέρειχεν διδασκαλίαν τῇ τοῦ Πέτρου γλώττῃ χρησάμενος ἐροῦντα τοὺς ἄγνοοῦντας, καὶ ὑποτίθει τὴν ἀποκρίσιν. Σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. ὃ ἐκ εἶχεν ἡ γνώσις, ἡ χάρις ἐφθέγγετο. βεβαιώσας δὲ τοῖς ἐπαίνοις τὸν λόγον, παιδεύει τὰς ἀπαντοῦσας. Μακάριος εἶ Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς. μακαρίζει τὸν Πέτρον, ἵνα τὸν λόγον πισώσῃ. ἐπαινεῖ τὴν ἀποκρίσιν, ἵνα τὴν γνώμην χαρίζεται καὶ μὴ τῆς ἄλλων μαθητῶν διδασκόμενος ὁ Πέτρος συνεξερρόβητο τῷ διδασκάλῳ τὴν δόξαν. τότε καὶ αὐτὸς διδασκόμενος

ἄσπος ὅτε διδάσκειν ἐφαίετο. **IGNORANTIA**
 cognitâ, Petro diuino quodam modo responsum
 subiicit; & ad quam vocem spontè mouebatur,
 primatem inclinât, velut citharam quamdam
 ratione præditam exsuscitans. Petri linguâ in
 obsequium doctrina vsus rogat **IGNORAN-**
TES, & responsum suppeditat, Tu es Chri-
 stus Filius Dei viui. Quod scientia non pote-
 rat, gratia proloquebatur. Eam verò oratio-
 nem cum firmauisset approbatione suâ, omnes
 condocet: Beatus es Simon Bar-iona, quia
 caro & sanguis non reuelauit tibi, sed; Pater
 meus, qui in calis est. Petrum felicem adserit,
 vt orationi fidem conciliet; vt sententiæ gra-
 tiam, responsum allaudat. Et dum in alio-
 rum cætu discipulorum Petrus docetur, simul
 eructat, & adscribit Magistro gloriam: tunc
 & ipse docebatur, cum docere videbatur.

Euthymius: **SOLVS** Petrus verè Chri-
 stum & naturâ & propriè filium Dei hunc esse
 intellexit.

Euthym.
 in Matth.
 c. 16.

Si **SOLVS** intellexit & credidit, nõne re-
 cte *solus* fidei clauum fixit, fidei nostræ seu
 Ecclesiæ *fundus* seu *fundamentum*, *basis* seu
crepido dici potest? maximè cum post hanc
solius deuotionem, *soli* dictum sit: **Tu es Pe-**
trus, & *super hanc petram adificabo Ecclesiam*
meam.

Matth. 16.

Origenes Homil. v. in Exodum: *Vide, ma-*
gno

Orig. Ho-
 mil. 5. in
 Exod.

Orig. tra-
stat. 3. in
Matth.

gno illi Ecclesie FUNDAMENTO, & petre-
solidissime, super quam Christus fundavit Ec-
clesiam, quid dicatur à Domino. Item in Tra-
ctatu III. in Matth. Petrus per promissionem
meruit fieri Ecclesie FUNDAMENTUM.

Hilar. in
c. 16. Mat.

Hilarius in cap. XVI. Matth. O in nuncupa-
tione noui nominis felix Ecclesie FUNDA-
MENTUM: dignaq; adificatione illius petra,
qua inferni leges, & tartari portas, & omnia
mortis claustra dissolueret.

Nazianz.
Orat. 26.
de mod. in
disp. seru.

Nazianzenus Orat. XXVI. de moderatio-
ne in disputando seruandâ: Πέτρος ὡς πέτρα κα-
λεῖται, καὶ τὰς θεμελίους τῆς ἐκκλησίας
πιστεύεται. Petrus petra vocatur, atque Ecclesie
FUNDAMENTA fidei sua concredita habet.

Aug. Ser.
29. de SS.

Augustinus Serm. XXIX. de Sanctis: Dignus
certè (Petrus) qui adificandis in domo Dei po-
pulis, lapis esset ad FUNDAMENTUM, CO-
LUMNA ad sustentamentum, CLAVIS ad re-
gnum. Item Serm. de tempore CXXIV. Totius
corporis morbum in ipso capite curat Ecclesia:
in ipso vertice componit membrorum omnium
sanitatem: in ipsâ confessionis Christi CREPI-
DINE, in ipso immobilis fidei FUNDAMENTO,
in Petro scilicet.

Philipp.
Presb. in
Con. Eph.
part. 2.
art. 3.

Philippus Presbyter in Concilio Ephes.
Græcolat. Parte II. Act. III. Οὐδενὶ ἀμφίβο-
λόν ἔστι, μᾶλλον δὲ πᾶσι τοῖς αἰῶσιν ἐγνώσθη, ὅτι ὁ
ἀρχὴ καὶ μακαριώτατος Πέτρος, ὁ ἕναρχος καὶ
κεφα-

κεφαλή τῆς Ἀποστόλων, ὁ ΚΙΩΝ τῆς πίστεως, ὁ ΘΕ-
 ΜΕΛΙΟΣ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τῆς Κυ-
 είας ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς σωτῆρος καὶ λυτῶτος τῆς
 γένους τῆς ἀνθρωπίνης, τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας
 ἐδέξατο καὶ αὐτῶν δέδοται ὄξωσιν τῆς δεσμεῖν καὶ
 λύειν ἀμαρτίας, ὅς τις ἔως τῆς νυκτός, καὶ αἰεὶ, ἐν τοῖς
 αὐτῆς ἡαδόχοις καὶ ζῆ, καὶ διαΐζει. *Nulli dubium,
 imò seculis omnibus notum est, quòd sanctus
 beatissimusq; Petrus Apostolorum Princeps &
 caput, fideiq; C O L U M N A, & Ecclesie Catho-
 licæ FUNDAMENTVM, à Domino nostro I E S U
 Christo, salvatore humani generis ac redem-
 ptore, claves regni accepit: soluendiq; ac ligan-
 di peccata, potestas ipsi data est; qui ad hoc usq;
 tempus, & semper in suis successoribus vivit,
 & iudicium exercet.*

Concilium Chalced. Act. III. Ο Ἵσμο- Concil.
Chalced.
Act. 3.
 καριώτατος, καὶ πανόφημος Πέτρος Ἀπόστολος, ὁς
 ἔστι Πέτρος, καὶ ΚΡΗΠΙΣ τῆς καθολικῆς Ἐκ-
 κλησίας, καὶ τῆς ὀρθοδόξης πίστεως ὁ ΘΕΜΕΛΙΟΣ.
*Ter beatissimus & omni laude dignus beatus
 Petrus Apostolus, qui est petra & CREPIDO
 Catholicæ Ecclesie, & rectæ fidei FUNDA-
 MENTVM.*

Hic quoque disce, nouvelle Theologaster, h^o
 non omnem, qui fidei canonem contituit,
 fidei auctorem esse. Verissimè enim fidei so-
 lus auctor Deus. Concilia & Pontifices, dum
 fidei canones condunt, non illi rem aliquam
 fidei

fidei faciunt, quæ antea in se talis non fuit; sed declarant, definiunt, decernunt rem eam, quæ semper Deo auctore fidei in se fuit; quoad nos quoque esse debere. Valdè hæc inter se dissident: *Auctor fidei, & Auctor canonis fidei.* Auctor fidei solus Deus, auctor canonis fidei Petrus, Pontifex. Quare D. Petrus dum Christum pronuntiat Filium Dei, non ille nunc primum rem eam veram, & fidei in se esse facit: sed professione suâ nobis præit, ut eidem credulitatem adiungamus. Ita rem dubiam firmat Ecclesiæ auctoritas ex mente

Dist. II.
c. 9. ex August. l. II.
con. Faust.
Manich.
c. 2.

Augustini. *Palàm est, quòd in re dubiâ ad fidem valeat auctoritas Ecclesiæ Catholicæ, quæ ab ipsis fundatissimis sedibus Apostolorum, usq; ad hodiernum diem, succedentium sibimet Episcoporum serie, & tot populorum consensione confirmatur.* Atqui omnes sedes Apostolorum interiøre, vnâ Petri exceptâ; quæ sola totam Ecclesiam Catholicam repræsentat.

CASAVBONVS. Mitto absurditatem absurdissimam, & impietati proximam; in eo Concilio (sic enim vult Baronius) cui IESVS Christus verus Deus interesset, confessorum aliquem solum ferre leges de fidei articulis. Nemo vmquam tantæ fuit auctoritatis, cuius sententia in aliquo Concilio dicta ac probata, auctoritatem acciperet à personâ dicentis potius quàm ab vniuerso

Con-

Concilio. Longè aliter Basilius Seleucien-
 sis, sermone illo, cuius antè memini, Petrum
 in toto hoc colloquio non principis, non
 magistri, sed discipuli partes egisse; & cum
 videatur docere, ipsum tamen reuerà, vt
 vnum è ceteris Apostolis, didicisse, non do-
 cuisse: Μετὰ τῶν ἄλλων μαθητῶν, inquit, διδα-
 σκόμην ὁ Πέτρος συνεξερόβητο τῶν διδασκάλων
 τῆς δόξης. *Cum ceteris discipulis docebatur Pe-
 trus, & gloriam Magistro eructabat.* Et ite-
 rum: Τότε καὶ αὐτὸς διδασκόμην, ὅτι διδάσκων
 ἐφαίνετο. *tunc & ipse docebatur, cum docere
 alios videbatur.* Faceffat igitur commentum
 Baronianum de Concilio, in quo Petrus
 præfente Filio Dei articulos fidei condit.
 Quam fabulam reperti sunt qui tanti face-
 rent, vt suppresso auctoris nomine in sua
 scripta eam referrent: quod fecit Lucas Bru-
 gentis, eruditus alioqui vir, ad istum Mat-
 thæi locum.

ROSVVEYDVS. Quasi verò vnus & idem
 non *discipulus* esse possit respectu Dei &
 Christi, & *Doctor* respectu Ecclesiæ & alio-
 rum collegarum? Hippolytus de consum-
 matione sæculi: Πρώτος ὁ Πέτρος, ἢ πέτρα τῆς
 πίστεως, ὃν ἐμακάρισε Χεῖρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ΔΙ-
 ΔΑΣΚΑΛΟΣ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πρῶτος μαθητῆς, ὁ
 τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας ἔχων, ἐδίδαξεν ἡμᾶς. *Prin-
 ceptus Petrus, fidei petra, quem beatum indi-
 cauit*

*cavit Christus Deus noster, ille DOCTOR Ec-
clesiæ, ille primus Apostolorum, qui claves re-
gni habuit, DOCVIT me.* Ipse locus Basilij al-
latus, habet Petrum docuisse discipulos, &
à Christo didicisse. *Eructabat* igitur Petrus
iuxta Basilium, quod à Christo didicerat,
vt olim David: *Eructavit cor meum ver-
bum bonum.* Eructabat vtique vt Prophe-
ta, vt Doctor.

Cùm Lucam Brugensem à Baronio fi-
ctam fabulam tanti facere asseris, vt eam in
scripta sua retulerit, vellem fibulam calamo
tuo fixisses. Quidni Franciscus Lucas non
fabulam, sed è Sacris litteris erutam histo-
riã magni faciat, in scripta sua referat, cuius
iam prima lineamenta Euangelistæ præscri-
pserant? Quem hîc fidei clauum figit Pe-
trus, quem hîc Concilij celebrandi typum
agnoscit cum Baronio Lucas; numquam tu
refuges, numquam abolebis, Casaubone.
Et quidem si ad Francisci Lucæ (quem iure
merito eruditum virum appellas) in Euange-
lia commentarium sæpè diuertas, nã tu
semper doctior redibis. Vir ille nunc est
grandi ætate, ad S. Audomari Decanus me-
ritissimus, qui ab adolescentiã suã in Sacras
litteras incubuit, Græcæ, Hebraicæ, Chal-
daicæ, Syriacæ linguæ apprimè peritus. qui
insignem quoque operam Regijs Biblijs ac-
curan-

cūrandis nauavit: & iam olim annis abhinc xxxiv. Notationes suas in Biblia, primum industriæ specimen dedit. Pergit ille nunc suum in omnia Euangelia Commentarium pertexere, non de Nouatorum licijs, titiulicij, sed de aureo sanctorum Patrum subtegmine, auratam nobis telam daturus.

TABVLA XI.

Sibyllarum oracula rectè olim à SS. Patribus ad fidei confirmationem allata. Non dubitauere de ijs limatiore iudicij Catholici. Falsum glossema Augustino appictum à Casaubono.

CASAVBONVS. Differuit antea Cardinalis Baronius super vaticinijs de venturo Christo, veteri Testamento comprehensis: nunc de oraculis eodem spectantibus, quæ apud Gentes fuerunt edita, sermonem instituit: *Consilium Dei fuit, inquit, ut longè ante Christi aduentum, tanta rei sacramentum Iudæis atque Gentilibus innotesceret.* Profert deinde vates Gentilium, per quos de his quæ ventura erant, voluit ipsos Deus præmoneri, Mercurium Trismegistum, Hydaspem, atque Sibyllas.

*Exerc. t.
cap. 10.*

*Apparat.
n. 18.*

ROSVEYDVS. Quid ni proferret Baronius ea Gentilium vatum testimonia in

M

ali-